

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

329.

Jūs lasījāt Purānās par šīm pazīmēm, tāpēc sagaidāmi arī visi tālākie norādījumi. Mums tagad visiem jāpielāgojas ugunīgajai stihijai, par to runā arī Purānās.

330.

Uguns pienešana ir senatnes gara šķīstīšanas simbols. Pats grauds nevar kļūt netīrs, bet kuģis apaug gliemežnīcām, kas traucē tā gaitu. Ugunīgā Māte saprot, kad pienāk nepieciešamība attīrīt graudu. Jaunais sējums jāizdara tikai ar tīriem graudiem. Jāpalīdz, kad Sējējam pienāk laiks iet tīrumā.

331.

Kā izskaidrot sensenās aukstuma un karstuma nelīdzsvarotības? Nevajag būties runāt par ugunīgajiem viļņiem. Tā iespējams atkal atgādināt ugunīgās briesmas. Patlaban daudz pareģojumu no visām pasaules malām, kuri norāda uz tiem pašiem termiņiem. Nav nejaušība, kad nepazīstami cilvēki sāk runāt tos pašus vārdus. Tikai nevajag smelt no noliegsmju peļķes.

332.

Kad pēc uzplaukuma laikmetiem cilvēki grima blīves žņaugos, labākie apzīmējumi tika aizmirsti vai arī pārveidoti citos jēdzienos. Nevajag aizmirst zemes ačgārnības un bagātināt šodienu piemēriem pieredzi. Mehāniskie jēdzieni savā pamatā tik ļoti nevarīgi, ka nepieciešams lūgšanā vērsties pie gara grauda, kas mirdz spilgtāk kā visas elektriskās spuldzes. Nevajag ieskatīt atgādinājumu par Uguni tikai kā pasaku. Daudzi jau vidū izprot Uguni tikai sirdsapziņas mokās. Bet līksmē atskārtīsim Ugunīgo Pasauli!

333.

Ar labvēlību domājiet par Uguni. Savs gars jākoordinē ar stihijas spriegumu. Var redzēt, kā ugunīgais spriegums dažādās vietās izpaužas dažādi. Tikai pilnīgi tumsoņi neievēro šo parādību.

334.

Kāpēc Ēģiptes priesteri ieskatīja, ka zibens ugunij piemīt sevišķs magnētisms? Vai tā ir mānīcība vai zināšana? Kāpēc priesteru zināšanu ieskata kā ļoti pamatotu? Bet pētījumos atklātie fakti apliecina Ēģiptes skolotāju ugunīgumu. Vai ne eksperimentālā ceļā Ēģiptes priesteri atklāja zibeņu uguns magnētismu? Pie tik spēcīgas izlādēšanās var iedomāties ugunīgās enerģijas sevišķu kondensētu stāvokli. Protams, tāds sasprindzinājums var būt postošs, bet, pareizi ievirzīts, tas spēj izdarīt enerģijas šķīstīšanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

6.nodaļa: Uguns. Dzīvības norises.

335.

Cilvēka enerģijai jāaskaras ar Kosmisko Uguni. Cilvēka enerģija iegremdējas blīvajos slāņos un ikvienā šo slāņu dragāšana nes augstu apskaidrību. Uguns sadedzina visus atkritumus.

336.

Atdošana ir dievišķības pazīme. Neizsīkstoša atdošana dažādās pakāpēs noris visā dabā, bet atdošanā visspilgtākā stihija ir Uguns. Pats Uguns princips ir īstenošana un nemitīga atdošana. Uguns nevar dzīvot bez atdošanas upura, tāpat arī ugunīgais gara grauds eksistē atdodot. Bet upuris tikai tad top īsts, kad tas kļūst par cilvēka dabu. Prāta diktēts, piespiests upuris nav ne dabīgs, ne dievišķīgs. Tikai kad upuri top par dzīves neatņemamu pazīmi, tas kļūst nešķirams no apziņas. Tā augšup ejot, Uguns mūs māca ar savām kādībām. "Būšu kā Agni", lai saka sev ikviens, kas vēlas izprast. Vajag iemīlēt ugunīgo upuri kā labāko līdzekli saskarei ar Ugunīgo Pasauli. Bez šādas uzpurējošas tiekšanās nav viegli izrauties no ļaunuma nagiem. Kā Uguns nav tverama, tik pat kustīga top apziņa, kas saskārusies ar Agni. Upurim jātuvojas nevis grūtsirdībā, bet ugunīgā varenībā. Ugunij nevar dot cita apzīmējuma, kā varenība. Arī Ugunīgā Pasaule nav citādi iedomājama, kā majestātiskuma parādība.